

Verzameld werk - Gele Vellen - Vijfde jaargang (1973-1974)

[Geen titel]

R.A. Cornets de Groot

Lodewijk Makeblijde College

Informatief Bulletin, Ve jaargang, '73/'74, nummer **1**1

Met dit nummer begint het *Informatief Bulletin*, het *I.B.* of populair gezegd: de gele vellen aan de vijfde jaargang, - men begrijpt: een onvermijdelijke ontwikkeling.

De inhoud geeft deze keer niet de indruk dat het geheel tot stand gekomen is, door wat men wel aanduidt met 'groepsjournalistiek'. Integendeel, elk van de hier opgenomen artikelen is van de hand van bekwame schrijvers, die er dan ook hun initialen onder hebben geplaatst.

Een uitzondering hierop wordt gevormd door tóch een collectief stukje werk, nl. een verzameling poëzie, door de voormalige AB6 klas opgedragen aan de docenten die ze door het examen hebben geloodst. De bedoeling was aanvankelijk dat de verzen op de promotie-avond door de betrokken leraren zouden worden voorgelezen, maar door gebrek aan belangstelling voor deze avond is lang niet heel de verzameling aan iedereen bekend. 't Leek uw redacteur daarom een goed idee ze hier te publiceren, en hij is BN dan ook heel dankbaar dat die ze tot dit moment heeft bewaard.

Over de belangstelling voor die promotie-avonden leest u behartigenswaardige opmerkingen in 'Officieel en officieus', het nieuws uit de directiekeet.

Vanzelfsprekend volgen daarop enkele wenken voor de nieuwe docenten. Uw redacteur heet ze allen hartelijk welkom, en niet hen alleen, maar ook de ouderen onder ons.

Ten slotte is er het gebruikelijke I.B.-essay, dit keer door ondergetekende in de vorm van een brief geschreven.

Laten we maar es beginnen met wat gedichtjes. Uit AB6.

CN

[...]

Hier volgt een verslag bestuursvergadering, mij vanmorgen nog ter hand gesteld, waardoor ik het niet in het overzicht van de inhoud heb kunnen noemen.

(CN)

NOOT

1. Met ingang van deze vijfde jaargang nam Cornets de Groot het redacteurschap van de *Gele Vellen* weer op zich. Zie ook de [Open brief aan de vorige redacteur](#), verderop in dit eerste nummer. 🍀

Gevleugelde woorden

R.A. Cornets de Groot

Lodewijk Makeblijde College

Informatief Bulletin, Ve jaargang, '73/'74, nummer 1

Vraag.

Kunnen we in de algemene docentenvergadering de rondvraag niet opnieuw aan het einde plaatsen? Van der Ende is nu toch weg.

(Verschuur)

Een vijfvoetige trochee

Kleine scholen, grote idealen

(Van der Horst)

Overtuiging

Zolang je niet op het water hoeft te kauwen om te verdrinken, valt het best mee met die watervervuiling.

(CN, met vakantie te Scheveningen)

Open brief aan de vorige redacteur ter rechtvaardiging van een eigen geluid zonder eigen visie

R.A. Cornets de Groot

Lodewijk Makeblijde College

Informatief Bulletin, Ve jaargang, '73/'74, nummer 1

Want waarheid (dat's al oud) vindt nergens heil noch heul
Vondel

Beste Willem,

zoals je weet heb ik me ervan laten overtuigen dat onze 'veile dame' weer voor een jaar bij mij onder de pannen moet [1](#) - daar kan nu ook Vondels woord weinig meer aan veranderen. Maar het vereist wat overleg, minstens een vergelijking van jouw aanpak, met wat mij voorzweeft; en ik beken het maar: zo regelrecht en efficiënt als jij, zo omslachtig en onzeker ben ik.

'Ik weet natuurlijk wel dat u er geen behoefte aan hebt naar mij te luisteren, maar ik heb er behoefte aan u iets te vertellen', zei Rousseau. Aan die drang heb jij altijd weerstand weten te bieden. Dat siert je, want het tekent je bescheidenheid. Neem Multatuli, bv. - 'Gy spreekt veel over uzelf' verweet men hem. 'Ja,' antwoordde hij, 'Wilt ge soms dat ik over u spreek? Of over uw hond? Uw ezel?'

Iedere nieuwe aflevering van de gele vellen van verleden jaar maakte me nieuwsgierig - niet alleen naar wat je te vertellen had, maar vooral naar wat je in dat vertellen verzweeg. Zwijgen heeft stilistische waarde: goud, waarbij vergeleken spreken maar zilver is.

'Ongetwijfeld' zegt Wittgenstein, 'is het onuitsprekelijke aanwezig (...). Het is het mystische.' Merkwaardig, deze schroomvallige eerbied voor het Hogere, bij iemand van wie je dat nauwelijks verwacht. Maar heeft hij gelijk? Wanneer zwijgt men?

'Als katjes muizen, mauwen ze niet', zegt men van hen die zich aan tafel in zwijgzaamheid overgeven aan de bevrediging van orale lustgevoelens. Onuitsprekelijk? Ja. Mystisch? Nee,- tenzij bij uitzondering.

Er is een pedagogisch zwijgen: 'zo groen als...?' zegt de sfinx in ons met onrust voerende blik tegen het kind. Zwijgen excommuniceert de vijand: een gebaar dat de ander in een vacuüm plaatst en onmondig maakt. Soms is zwijgen destructief: 'Ik zweeg, en zoals ik toen zweeg/ zo zweeg er op aarde niet een', zei Piet Paaltjens. Men moet ver heen zijn om op die manier te weigeren inhoud te geven aan de geest. Men kan zwijgen om de goden niet te verzoeken: A zeggen door over B te praten. Zwijgen tenslotte houdt schuld verborgen, en angst en schaamte. Maar wie zo zwijgt, en ik verdenk je ervan dat je dat doet (deed), ondergaat behalve een op de achtergrond gehouden ik ook de plezierige en onbepaalde geldigheid van niet verwoorde fantasie: zolang er niets gezegd is, is er geen taboe! Of, zodra je iets zegt, loop je kans op schade aan de ziel. Daarom schrijft Hermans, in overeenstemming met het inzicht van Vondel: 'Langer moet de klaagzang gezongen worden over de waarheid die een herberg gevonden heeft'. Oey Tjeng Sit loste alle problemen op, toen hij zijn boek met twee ruggen maakte: je kunt het niet openslaan. Dat zou trouwens niets helpen, want de pagina's zijn onbedrukt. Papieren onschuld, waar ik als adept van jou graag naar zou streven, als we

inmiddels niet toch bij het mystische waren beland: hoe zag het *I.B.* der Trappisten eruit? Er is een spreken dat zwijgen is: het spreken tot God. Maar als God iets terug zegt - en waarom zou Hij het laten? Hij hoeft immers maar te zwijgen - ben je dan schizofreen?

Het ga je goed Willem, denk nog es aan me, en vooral hartstikke bedankt voor de huisvestingsproblemen, waarmee je Mij en de Waarheid door je beleid hebt opgescheept.

CN

NOOT

1. Bedoeld wordt het redacteurschap van het *Informatief Bulletin*. Zie [Wisseling van de wacht](#) uit de derde jaargang. 🌱

[Geen titel]

R.A. Cornets de Groot

Lodewijk Makeblijde College

Informatief Bulletin, II/V

In tegenstelling met andere redacties heeft de uwe in ieder geval geen klagen over gebrek aan kopij. Deze week heb ik zelfs enkelen uwer teleur moeten stellen, die - te laat - met een stencil bij me aan kwamen lopen. Men kan het ook te gek maken: een redacteur is maar een mens, wilt u daar rekening mee houden, meneer van der Horst, - meneer Salverda? Wij zien jullie bijdrage graag in III van V!

Precies op tijd waren Mevrouw Hennese en de Heer Peters, die hun problemen op subtiële wijze weten te belichten. Lees u zelf maar. Hun pogingen om van dit nummer weer iets unieks te maken staan allerminst alleen. Lectuur die ik graag in aller aandacht aanbeveel vindt men in het nieuws van de directie, waarin gewag wordt gemaakt van een circulaire betreffende onderwijs aan zieke kinderen, welke circulaire trouwens ook in dit nummer is opgenomen.

Voorts twee agenda's. Een voor de algemene docentenvergadering van 21 sept. en een jaaragenda.

Tussen twee haken: Jonckers vraagt me mee te delen dat in aansluiting op de alg. verg. van 21 sept. een algemene docentenborrel is gepland.

Verder in dit nummer: de nota 'Prijzen' van de conrector (CR). Deze vroeg me nog mee te willen delen dat de begeleiding naar Amersfoort (24/28 sept.) verzorgd zal worden door AZ en CO, die daarin zullen worden gesteund - gedurende een halve periode door AM & MR en de resterende tijd door PA & SG. Sorry, ik vergat te vertellen, dat 6 VWO naar Amersfoort gaat.

Ik weet natuurlijk wel dat het veel interessanter is om u erop te wijzen wat er *niet* in deze aflevering van de gele vellen te vinden is, maar daar ontbreekt de ruimte me nu eenmaal voor. Ik volsta ermee het *I.B.*-essay te noemen, dat u ook dit keer op de laatste pagina zult vinden. Wie het vorige opstel gelezen heeft, zal zich over de inhoud daarvan niet verbazen. Hoe verrassend het verder ook is! [1](#)

NOOT

1. De laatste pagina van het nummer is volledig blanco gelaten. Zie de reactie van collega Van der Horst in het volgende nummer. 🍀

[Geen titel]

R.A. Cornets de Groot

Lodewijk Makeblijde College

Informatief Bulletin, III-V

Veel nieuwigheden in *IB* III van V, maar weinig nieuws, geachte collega's! Leest u er a.u.b. het bericht van de fractie maar es op na. Frustrerende lektuur nietwaar, dit gehol achter de feiten aan? Het doet - bij mij althans - de vraag oprijzen of er nog wel een taak is weggelegd voor opgemeld lichaam. En inderdaad! We zijn aan vernieuwing - mentale en stoffelijke - hard toe. Uw reizende ambassadeur stak op de NIAM-tentoonstelling te Rotterdam zijn licht op en doet dit uitstralen in een beschouwing over de heilzame invloed die audiovisuele middelen op het onderwijs hebben kan. We moeten het nu maar es geloven dat het einde van de burgerlijke periode in onze cultuur in zicht is, en inzien dat de hoge waardering voor vlijt, soberheid en spaarzaamheid ons wel es achterop kan helpen!

Wie, en m.i. volkomen terecht, niet dood valt op een cent (overigens een acrobatiek waar ik me met geen mogelijkheid een voorstelling van maken kan), is zonder twijfel de beheerder van de Doc. Bar. Van hem enige cijfers, waaraan hij het recht ontleent, ons op de bon te slingeren. Bravo!

Ook SV spaart kosten noch moeiten in zijn streven om in ieder geval alvast de bibliotheek te vernieuwen. Leest u zijn mededeling en - bereid u voor!

Behalve in PE's financieel overzicht is er ook in 'officieel en officieus' sprake van cijfers. Hierover van onze Zoetermeerse correspondent een artikel van indringende oppervlakkigheid - waardig genoeg om het gebruikelijke *IB*-essay te vervangen, zodat u die ellende dit keer bespaard blijft, hoe jammer dat ook is.

Ten slotte. Joke Davids jubileert vandaag, en is niet van plan deze gelegenheid ongemerkt aan zich en ons voorbij te laten gaan. Helaas heeft de feestcommissie i.o. hierin aanleiding gevonden uit te zoeken welke van dit soort festiviteiten ons in de toekomst nog te wachten staan.

Is het niet alsof de commissie het woord des dichters in vervulling wil doen gaan:

*we gaan woest bier drinken in een mors huis
gaan langzaam uitlopen als een gouden regen
in een glinsterend springmatras - ?*

Persoonlijk betreur ik dit initiatief.

Ik wil heus de wereld wel redden, maar ik heb ten slotte andere zaken aan het hoofd. [1](#)

NOOT

1. Deze aflevering besluit met een halve blanco pagina waarboven de kop 'Gereserveerd voor HO' - de lerarencode voor Van der Horst. 🍀

[Geen titel]

R.A. Cornets de Groot

Lodewijk Makeblijde College

Informatief Bulletin, V-V

Deze gele vellen brengen een heleboel informatie van de directie. Een bericht van de fractie, èn, van BN - deze man met die onverzettelijke werkkraft - een heel wat overtuigender artikel over cijfers dan dit dat hij verleden keer afscheidde. Niet oppervlakkig dus, maar uitermate indringend, wat trouwens ook de leek zal moeten inzien, die de grafiek (waar overigens een zekere artistieke waarde aan toegekend moet worden) serieus bestudeert. Dus beste lezers, met de neus in de tekst en niet met de vinger in de neus! Op mij rust dan de droeve plicht u in te lichten over een persoonlijk bedoelde aanval van HO op uw aller redacteur. Een artikel van zijn hand - pardon, elleboog - waar ik helaas niet van terug heb. Het spreekt uiteraard vanzelf dat ik, nog onder de indruk van deze agressieve kletspraat, 1 verstek moet laten gaan op het stuk van het wekelijkse *IB*-essay, waarvoor gaarne mijn excuus.

Laten we maar es beginnen met het fraais van Frans!

Geachte hoofdredacteur,

Je herhaalde uitnodiging tot schrijven aan mij gericht, noopt mij tot een reactie. Ik ben niet laf, en ik heb wel degelijk wat op mijn lever. Alsof ik 'leeg' zou zijn, alsof ik in het 'niets' thuis hoor, wat je door een blanco pagina probeert te suggereren!

Neen, Rudi, hier komt iets.

Wanneer je zo door blijft gaan met onze geliefde gele vellen om te springen, sterven zij een roemloze dood. Steeds meer blanco pagina's, steeds meer bladvullingen. Het aantal lezers neemt met ieder nummer af (wie had de gratis bonnen ontdekt?). De Telegraaf wordt steeds meer gesignaleerd.

Ook ik denk er hard over jouw geesteskind niet meer op mijn schoot te nemen. Vooral om een andere reden.

Je verzet je altijd tegen de technocratie, selectiemethodes, onmenselijking enz. enz.

Maar in je laatste nummer schrijf je wel:

*SVPECNCNBVSKOHSSRVRCRBNKOSRSRSRRCRBNNSGBNBNAMAMVLPASGCRPEPSS
V SVSVBNPAGAMOKOHOSRBNSVGS HOBNSJKLDMOWBBNHOBNNBN!*

Op een school die streeft naar uniformiteit gebruik je soms ineens achternamen (om onduidelijke redenen): Joke Davids, Schumacher, Van Paasen, de heer Peters, die heer Van Lieshout, de heer De Wolf, D. van Geest. De opmerkelijkste naam was 'Frans', maar de hiermee aangeduide staat, gezien de contekst, zeer wantrouwend tegenover deze naamgeving. Kom Rudi, maak er weer een leesbaar blad van. Noem je collega's weer bij hun naam, of zorg ervoor dat anderen dit doen; dat scheelt ten slotte ook in het aantal blanco pagina's. Ik ben zelfs voorstander van het gebruik van voornamen. Wat zou het niet aardig zijn te lezen: Afgelopen vrijdag heeft Rien uit het trommeltje van Gerard, terwijl Jaap grinnikend en Jan zuur toekeek, een appeltje gepikt.

Frans van der Horst (HO)

Over leesbaarheid gesproken!

Hier volgt een lijstje met moeilijke woordjes uit HO's tekst:

reactie - oprisping

blanco - blauwblauw

suggereren - 1/ ontkennen 2/ bevestigen

pagina's (bàh!)

Telegraaf (hoera)

technocratie - systeem dat bij uitschakeling van de persoonlijkheid niet anders kan dan perfect draaien

selectiemethode - weg van de onnatuurlijke selectie

uniformiteit - vrucht van motiefloos onderwijs genieten

D. van Geest - arme

contekst - vriendelijke woorden

collega - iem. die een beroep doet op saamhorigheid, wanneer bij hem de nood het hoogst is.

HO - beter dan OH

NOOT

1. 'Agressieve kletspraat' vormt een lemma in de [Bladwijzer](#) van de bundel *Intieme optiek*. 🌱

Het intelligente lunchen

R.A. Cornets de Groot

Lodewijk Makeblijde College

Informatief Bulletin, V-V

De herfstvakantie verhindert me het gebruikelijke redactionele stukje te maken, waarin staat opgesomd wat dit keer het *IB* te bieden heeft. Volgens afspraak vóór de vakantie moet er iets aardigs komen, van Robin en van Joop. Vervolgens de berichten van de directie, en mogelijk nog een kleine verrassing waar ik over zwijgen zal - want als die niet komt, heb ik te veel gezege. Gelukkig heeft uw redacteur de moeite genomen om een intelligent IB-essay te schrijven, dat dan maar meteen hieronder volgt.

Het intelligente lunchen

Met die vrijdagse werklunches van de directie zit het niet goed. Wie zagen we op twee achtereenvolgende vrijdagen aan 't noenmaal in de leraarskamer? Precies! Joop! Niks geen gegrinnik bij Rien, Gerard en Jan, beste Frans, maar een minisymposium in de warmtebron van de geest, waar de collega's bijeen plegen te komen nadat het karwei is geklaard. En toch! In plaats van me af te vragen hoe dat nu moet voortaan, op zo'n vrijdag dat Joop zich weer aan het frivole overgeeft in ons midden, juich ik zijn initiatief toe als een daad van inzicht. Heb ik niet zojuist in *Scientific America* een boeiend artikel van Prof. Staircairs gelezen, waarin een duidelijk verband wordt gelegd tussen werkend eten, etend werken en maagstoornissen? Waarom zou de directie eigenlijk mogen wat we onze eigen leerlingen verhinderen met art. 6 van het schoolreglement in de hand? Een duidelijk slachtoffer hebben we immers al in Gerard, die ons zelfs op hoge toon verboden heeft hem 'smakelijk eten' te wensen! Meerdere zullen volgen, vrees ik, als ik aan tafel de eetgewoonten van de collega's waarneem. Speciaal de secties Wiskunde en Nederlands schijnen het in de lunchpauzes op de gezondheid - althans op de maag - van de sectieleden gemunt te hebben. Wat vergaderen die niet af, zeg; op het weerzinwekkende af. Dat er een verband bestaat tussen sommige beroepen en geweld betoogde reeds Prof. Sterrekers in *Wetenschappelijk Nederland*. De typisch mannelijke beroepen, zoals president van de VS, leraar, piloot, taxichauffeur, politiemann, etc. lokken nu eenmaal agressie uit, waarbij men voor een moord meer of minder niet opzij gaat. Eén onzer heeft in de docentenkamer de woonte precies op die stoel te gaan zitten waar aller ogen en dus ook aller agressie van nature op gericht zijn. Ik vergelijk hem graag met die masochisten die zich in de provotijd in agentenkledij staken om er zeker van te zijn, dat zij die dag hun pak slaag niet zouden ontlopen. Maar als je dan ook nog ziet wat opgemeld docent te kanen heeft, dan vrees je zelfs voor zijn fysisch gezond, waar hij klaarblijkelijk geen weet van heeft. 't Roer moet om, geachte collega's. Onze lunch moet licht en luchtig, eten en drinken tegelijk zijn. Zwaar eten, dat kun je toch wel na gaan, werkt deprimerend en vertraagt het denkproces. Ik heb al es vaker gepleit voor een aanrecht naast de koelkast, waar je je lunch kunt bereiden. 't Is hoogst belangrijk, dat je recepten hebt, die je gedurende de bereiding tijd laten voor fantasieën, meditatie, contact en communicatie. Mijn verlangen gaat in dit opzicht uit naar gerechten die de reputatie hebben energie te leveren. Schotels die je niet plat slaan. Persoonlijk vind ik het prachtig dat de fractie zich inspant, om melk en karnemelk in huis te halen, voor wie nu wel es van de koffie af wil. Maar zijn we daardoor zeker van het

intelligente toetje? Waar blijven de pruimen met yoghurt die Evert ons in het vooruitzicht stelde?

Ons noemaal zou in het teken van het plotselinge en onverwachte moeten staan. Of weet men soms betere bestanddelen voor een vruchtbare maaltijd - want waartoe dekt men anders de tafel? - dan conversatie en discussiepartners?

Onze lunch moet de kloof tussen de ideeën overbruggen, uiterlijk vertoon voorkomen, ons in staat stellen intellectuele nieuwsgierigheid te bevredigen, te vragen, te testen, te toetsen, te streven naar het hogere. Of laten we dit laatste alleen aan onze pupillen over?

Ik zou de stoelen uit de docentenkamer verwijderd willen zien. Wat Oosterse tapijten op de grond, desnoods een aantal matrassen tegen de wand. Geen stoelen, - weg met deze expressie van de anale fixatie! Kijk om u heen - zijn de Damslapers, de straatliggers niet in de opperste mate high, alleen maar door een opperste vorm van nederigheid die Nederlanders allerminst zou misstaan?

Onze lunch moet bijdragen tot een subtiele, op het geringe gerichte discussie, die de interesse voor het maal zou kunnen doen verdwijnen. Ja, ik ben pas tevreden wanneer ik, bezig gehouden door geesten van kaliber, helemaal niet geluncht heb. Door toedoen van echte mensen, leraren van nature, die enthousiasme verspreiden en die daartoe inspireren. Door vrienden die voorzien in mijn behoefte aan geestelijk voedsel.

Ik hoop niet dat de directie mij mijn grenzeloze bemoeizucht kwalijk neemt - maar zij krijgt Joop pas van ons terug, wanneer ze haar lunchpauzes heeft ingericht in de hier geschetste geest.

Desnoods komen we er dan met zijn allen bij: een think tank die het LMC hoog opstoot in de vaart der scholen.

[Geen titel]

R.A. Cornets de Groot

Lodewijk Makeblijde College

Informatief Bulletin, V / VI

In dit nummer:

Iets heel moois van Wil Dusseldorp, bij welk artikel men dient te weten dat *we* wiskunde een betekent, en *wt* wiskunde twee. *Vwb.* betekent voor wat betreft en *w.o.* -, voor wetenschappelijk onderwijs.

Vervolgens de rubriek *Officieel en officieus*

Een objectieve beschouwing van de lerarenfractie

En een nog veel objectiever beschouwing over het indienen van lijstjes

Ten slotte twee uiterst rancuneuze *Ingezonden mededelingen*, waar ik niet van terug heb, zodat het wekelijks terugkerende *I.B.*- essay erbij inschiet.

Ik begin maar met het eerste van die ingezonden brieven: [1](#)

---o0o---

Een paar promotiestellingen, om het intelligente lunchen te bevorderen.

"Het niet toekennen van de Nobelprijs voor literatuur aan Simon Vestdijk werpt een schrill licht op de politieke en kulturele betekenis van Nederland."

Dr. W.I. Visser, RU Utrecht, 1971

"Autorijden is te goedkoop. Aardappelmeel en strokarton zijn te goedkoop. Schone lucht kan op. Schoon water ook. De Waddenzee kan op. De Noordzee ook. De Atlantische oceaan kan op. Zang- en roofvogels zijn bijna op. Vlinders ook. Wilde planten en paddestoelen verminderen in soort en tal. De zuurstof in het water van de Wester-Schelde is bijna op. Het zuurstofgehalte in de Oostzee neemt af; het zwavelwaterstof-, fosfaat-, kwik- en ddt-gehalte neemt toe. Groente en fruit zijn te goedkoop. Papier ook. Het wild in Afrika is op, behalve in de, valselijk aldus genoemde, natuurparken. De vier bronzen paarden op de San Marco in Venetië zijn op. Het Parthenon te Athene is bijna op. De St. Jan te Den Bosch ook. De mensheid heeft op een koopje geëxpandeerd en expande[e]rt nog steeds op een koopje. De rekening wordt haar nu gepresenteerd, en elk jaar weer. Ze heeft aan de rekening niet voldaan. Ze zal vermoedelijk insolvent worden bevonden."

Dr. S. van Popma, VU, A'dam, '71

---o0o---

Overijver

't Spreekt eigenlijk wel vanzelf, dat collega's die met administratieve gaven niet gezegend zijn, in paniek raken wanneer hun gebreken in het openbaar aan de kaak worden gesteld. Maar de paniek bij Evert!

In september - of laat het oktober zijn geweest - leverde hij zo'n langwerpige 5-vwo lijstje vol cijfers bij LH in, en dacht: 'Zie zo!'.

Terecht op de laatste vergadering over zijn miniproductie gekapitteld, haalde hij zijn schade in, en meldde zich bij CR met een nieuwe lijst. En die begon uiteraard ijverig zijn notities bij te werken. Maar wie schetst zijn verbazing toen hij bij de laatste punten tot de ontdekking kwam dat Everts lijst volkomen identiek was aan de eerste?

Ook ik heb me er, door autopsie der betreffende papieren van overtuigd dat Everts welwillendheid is ingegeven door verwarring. Ellendig genoeg kost dat LH een heleboel van zijn kostbare tijd. Ik geef 't je maar te doen, zeg cijfers invullen in zo'n cahier! LH is ten slotte Sinterklaas niet.

En tot Evert zou ik willen zeggen: tracht niet een carrière te legaliseren met ongeldig papier. Vroeg of laat val je toch door de mand. [2](#)

NOTEN

1. Het gaat om een mededeling van collega Coby Hennis, die zich erover beklagt dat zij niet bij de juiste naam wordt genoemd. 🍌
2. Hierop volgt de tweede ingezonden mededeling, van wiskundeleraar Evert Verschuur (VR), die zijn visie op het gebeurde geeft. 🍌

[Geen titel]

R.A. Cornets de Groot

Lodewijk Makeblijde College

Informatief Bulletin, 7/5

Dit is een spoeduitgave. ik kan er ook niks aan doen dat men zo'n haast heeft met het uitbrengen van dit nummer. Wat staat er in?

*een verslag van de bestuursvergadering (5 nov)

*bericht van de lerarenfractie

*de gebruikelijke rubriek *officieel & officieus*

*een bericht van de Vereniging de samenwerkende landelijke pedagogische centra, betreffende 'Conferentie Beginnende leraren'

Wat staat er niet in?

Het slot van dat verslag van de bestuursvereniging. Om papier te besparen laat ik het hier volgen:

"7. Vergaderschema. Volgende vergadering is 10 dec. '73

8. Rondvraag.

Een vraag inzake de nieuw gekozen leden van de oudervereniging.

9. De voorzitter sluit de vergadering."

CN

[Geen titel]

R.A. Cornets de Groot

Lodewijk Makeblijde College

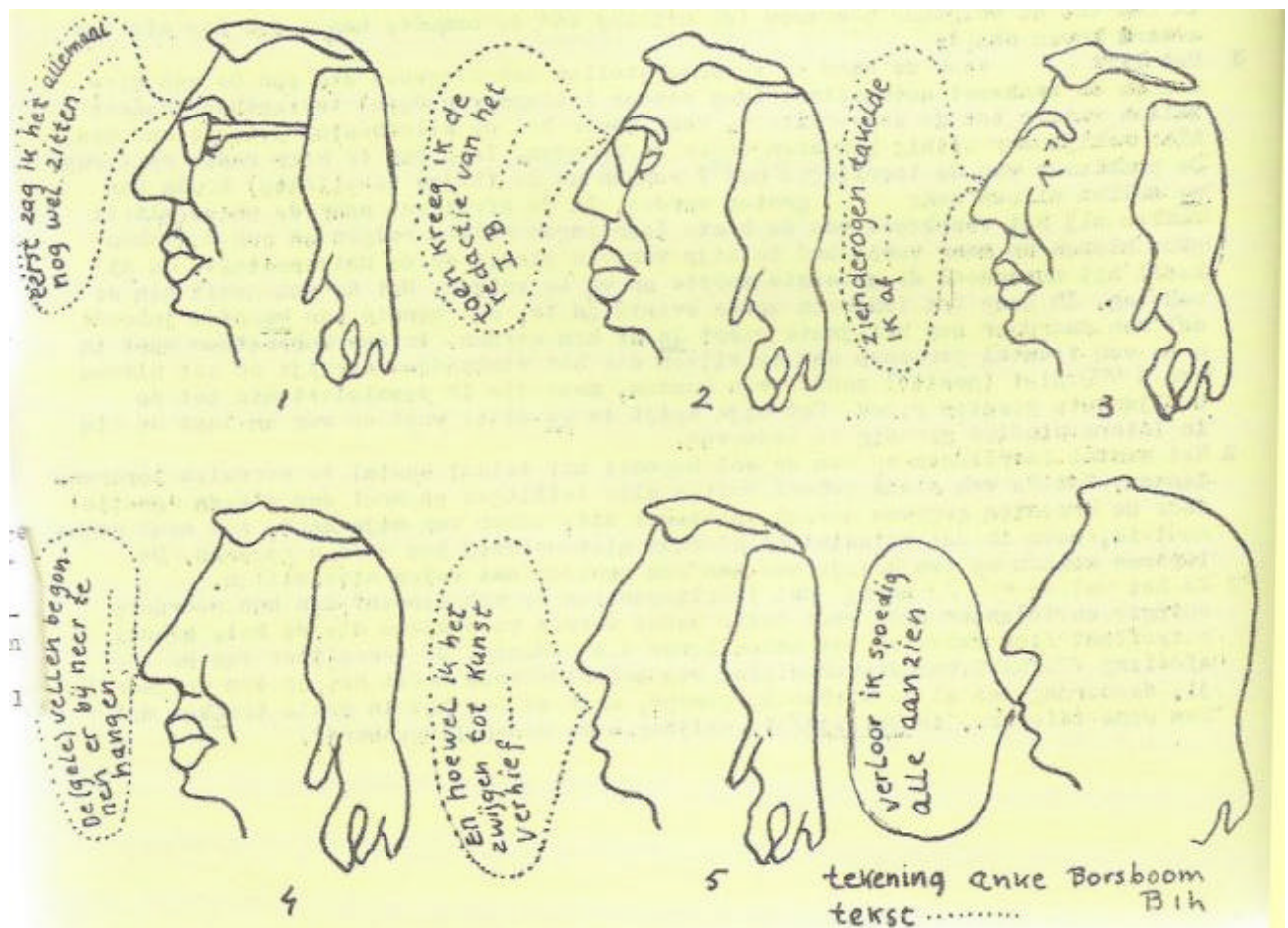
Informatief Bulletin, 8/5

Dit is een extra nummer, vanwege de aanstaande vergadering niet alleen, maar ook vanwege het gepasseerde sinterklaasfeest. Ter herinnering daaraan enkele verzen van de goede man, uit het oeuvre van Huygens geselecteerd.

Met ingang van dit nummer vangt een portretgalerij aan, die pas beëindigd wordt nadat iedereen op afdoende wijze beledigd is.

Behalve de gewone rubrieken vindt de welwillende lezer een bijdrage van Robin - zoals altijd ongelofelijk interessant, en een ontboezeming van Evert over het achtste vak, waar best wat commentaar op geleverd mag worden (vind ik), zodat ik met spanning de komende kopij tegemoet zie.

Daarnaast de notulen van vorige alg. doc. verg. Een heel pakket dus, waarvan ik maar hoop dat het ook gelezen wordt, want ik zit hier niet voor de nep.

Cornets de Groot geportretteerd in dit nummer van de Gele Vellen.

Dag, beste Thé

R.A. Cornets de Groot

Lodewijk Makeblijde College

Informatief Bulletin, 1/74

Den Haag, 1-1-'74

Hoe goed staat 't nog in mijn geheugen gegrift: die zorg en vrees voor je stijve nek, toen ik je vertelde dat dat best door tocht veroorzaakt kon zijn en moeilijk te genezen. Het was winter, ik was nog maar kort op school en wat kende ik je nou? Je schrik - niet eens gespeeld - maakte de lachlust van je collega's gaande, en het scheelde niet veel, of je had je eitje laten staan.

Nu, nu je plaat daar, aan het hoofd van de tafel, door anderen is ingenomen (hoe vreemd, als je bedenkt dat ik er zelf zo vaak zit!), zul je wel weten, hoe gezond je eindelijk bent. Geen zorgen meer voor een dwarse nek, een open raam, en geen hilariteit van je vrienden. Je hebt het leven domweg onder de knie, door de dood daarboven, en: het zal je ongetwijfeld plezier hebben gedaan, dat zovelen van je pupillen en je collega's er waren, om je nog even dag te zeggen. Wist je dat, dat er zoveel komt kijken, zoals de dichter zegt, wanneer twee ogen zich sluiten? We hielden allemaal een beetje van je, en we vinden het een beetje jammer 't nu zonder jou te moeten doen. Maar troost je, je mist niet veel, Thé, het gaat hier zoals het altijd al ging. Voor doden is er misschien meer te beleven, daar, in wat voor ons nog maar een innerlijk buitenland is. Het zijn er zoveel - allen die je voorgingen, en van wie enkelen ons dierbaar zijn. Hou ons een beetje in ere bij hen: we kunnen wat steun van die kant best gebruiken.

En vergeet onze plagerijen: het waren maar geintjes. Op aarde kon je dat, ja, eigenlijk was je toen al groot voor schelmen als wij, - laat ik dat niet vergeten.

Maar kom, Die Forderung des Tages, zoals Goethe zei. 1 Het nietige eist ons weer op, zolang het niets het af laat weten. Straks begint die school weer te draaien. Dag dan, voor deze keer, en het allerbeste met je,

je Rudy -

NOOT

1. Met dit citaat besluit Cornets de Groot ook het [voorwoord](#) tot zijn eerste essaybundel *De open ruimte*.

Woorden op een goudschaal leggen

R.A. Cornets de Groot

Lodewijk Makeblijde College

Informatief Bulletin, 1/74

Met lichte verbazing las ik in het *Mededelingenblad* van een voorgenomen voorlichtingsavond over de Nederlandse literatuur, voor zover die betrekking heeft op zaken als seksualiteit en moraal. Een lichtzinnig idee, m.i., waarbij de moeilijkheden sterk worden onderschat.

De opgave (voor de leidende neerlandist) is immers: bij de ouders de opvatting ingang te doen vinden dat bv. een boek als *Turks fruit* pas echt een doortrapt en schijnheilig boek zou zijn, wanneer de dysfemismen daar vervangen werden door de Latijnse termen. Maar... dat is helemaal het probleem van deze ouders niet! Hun probleem is dat *Turks fruit* nu eenmaal geen Paaps fruit is, en dat het - met dysfemismen of niet - geen aanspraak behoort te maken op de benaming Literatuur. Men kan ook moeilijk anders verwachten van ouders die - bij de gangbare opvoedingssystemen en -praktijken - bereid zijn te aanvaarden, dat neurotische afwijkingen als die van Beatrijs (haar absurde zin voor regelmaat, zich uitend in het trekken aan een touw o freud, het dwangmatig zoeken naar een opzichtige plaats voor een sleutel, een onverantwoorde schoonmaakwoede, het zich vergooien aan één minnaar de eerste 7 jaar, aan vele minnaars de volgende, hectische jaren) 1 nog als het minste van alle kwaden kunnen worden beschouwd.

Dat het dus iets volslagen onschuldigs zou zijn, indien deze gestoorde non - die immers door grandioze ideeën wordt gedragen (ideeën die de instemming hebben van het hele volk - want daarover zijn we het toch eens?) kritiekloos op een voetstuk wordt geplaatst als hét model van de moraal? Het wordt woorden op een goudschaal leggen, die avond, of het wordt een eindeloos ge-o-h. Ik geloof er niet erg in, wil ik maar zeggen; ik zie meer heil in een leergang 'Literatuur en het eigenlijke woord. Voor ouders.' Dat lijkt me in ieder geval geen tijdverlies voor alle betrokkenen, zoals, naar ik vrees, nu.

NOOT

1. Zie Cornets de Groot's [beschouwing](#) over de Beatrijs in de bundel *Intieme optiek*. 🌱

[Geen titel]

R.A. Cornets de Groot

Lodewijk Makeblijde College

Informatief Bulletin, II/74

Dat directie, staf en bestuur bestuurlijke organisaties zijn - en dus formele - is een tautologie. De begrippen 'directie', 'staf', 'bestuur' zijn sprekende namen.

Maar wat voor functie heeft de docentenvergadering? De fractie? Bestuursapparaten zijn het niet. Het wezen van deze lichamen is onbureaucratisch. Maar hun belangstelling gaat wel uit, en in de eerste plaats, naar het administratieve beleid. De fractie is immers mede bedoeld als een kanaal waarlangs huishoudelijke plannen in de openbaarheid komen. Die functie is zelfs in de afgelopen jaren sterk benadrukt. Het feit dat sommige fractieleden langer dan een jaar aanblijven; dat de fractie toegang heeft tot de bestuursvergadering; dat ze in nauw contact staat met de directie - dit alles maakt duidelijk dat bestuur en directie goddank geen hecht gesloten systemen zijn die zich alle moeite geven om hun technieken buiten de publiciteit te houden. Maar het doet toch vooral ook vermoeden dat de fractie onderweg is zèlf een bureaucratie te worden. Men kan daarom niet zeggen dat de open opstelling van de formele organisaties bevorderd wordt door een college dat zelf naar zelfstandigheid streeft.

De paradox doet zich voor dat de fractie - in de greep van de bureaucratisering - de open relatie tussen bestuurders en bestuurden bedreigt. Een bedreiging die des te bedenkelijker wordt, indien het contact tussen fractie en docentencorps los en onverschillig is, door gebrek aan belangstelling van de laatste.

De groei van de zwijgende meerderheid, de teruggang van de creatieve minderheid - ze houden gelijke tred met de ontwikkeling van het bestuursapparaat en de daarmee lotsverbonden rakende fractie. Wat betekent, dat de docentenvergadering achter raakt, en, in overeenstemming met de natuurwet, een mooie kans maakt de fractie te krijgen die ze verdient. Natuurlijk verloopt ook dan het schoolleven wel rimpelloos.

Een bureaucratie functioneert altijd, ongeacht of ze een open dan wel geïsoleerde gemeenschap dient. Ongeacht het feit of die gemeenschap zijn verantwoordelijkheid ontvlucht met een vaag gebaar naar boven, aldus te kennen gevende dat men er maar liever van afziet mee te denken over werk en geestelijke overtuiging van de school.

Wij hebben behoefte aan een werkgroep uit de creatieve minderheid, die zich niet uit de docentenvergadering laat... zwijgen. Of die, bij een reorganisatie daarvan tot 'specialistenvergadering' (zie *Officieel en officieus*, laatste alinea) als niet-specialisten mee willen vergaderen. Niet om dwars te gaan liggen. Maar om een paar ideeën uit Noordwijkerhout [1](#) hoog te houden.

NOOT

1. Zie voor deze verwijzing Cornets de Groot's [pleidooi](#) voor een geïntegreerd onderwijsmodel uit de vierde jaargang van deze *Gele Vellen*. 🌱

Een teken

R.A. Cornets de Groot

Lodewijk Makeblijde College

Informatief Bulletin, II/74

Soms ontvangt men 'tekens': bv. als je de duvel op de staart trapt. Op een dag, tijdens de lunch, vroeg Jan (GA) om een fatsoenlijke definitie van het begrip 'mens'. Niet dat hij in een filosofische bui was, hij wilde alleen maar een paar collega's met de mond vol tanden zien. Maar het duurde toch niet lang, of ik stuitte op een paar definities (nou ja, definitie...):

Die Krone der Schöpfung, das Schwein, der Mensch I
(*Gottfried Benn*)

Een mens is niet alleen zichzelf, maar ook de jeugd van zichzelf, hij is zijn ouders, zijn vrienden, zijn minnaressen, zijn ondergeschikten - zijn provincie, zijn omgeving, zijn sociale klasse - hij is alles wat hij gezien, ervaren, geleden en genoten heeft, en ten slotte is hij ook nog wat hij niet is: de mens, indien hij een totaliteit is, moet ook dit zijn: zijn eigen contrast, zijn eigen ontkenning.

(*Simon Vestdijk*)

Volgens deze definitie ben ik GA en WO en VS en SV en eigenlijk toch wel de hele school. Het klopt dus als een bus.

NOOT

1. Dit citaat staat als motto boven het essay [25/1](#) (uit *Striptease*). Cornets de Groot citeert het ook in [dit stuk](#) uit de zestiende jaargang. 🌱

Van de redactie

R.A. Cornets de Groot

Lodewijk Makeblijde College

***Informatief Bulletin*, februari, tweede helft '74**

De stelling dat namen nieuws maken, is niet deze waar de redactie gewoonlijk van uit gaat, ook al geldt ze dit keer volop. Hoewel! Men kan met evenveel recht het omgekeerde beweren: dat het nieuws de naam maakt.

Precies.

U hebt het al begrepen: het *IB* doelt op de winnaar van de Servet-prijs, en auteur van het *IB*-essay van deze week.

De redactie prijst zich gelukkig met dit opstel, dat u als inlegvel bij deze aflevering der gele vellen zult aantreffen, - in het handschrift van Wester-zelf - die, evenals de redactie ernaar streeft zijn verhaal in de taal van de gewone man te doen; waarbij hij WO's theologische bezwaren tegen zijn formule op slinkse wijze uit de weg gaat.

Voorts bijdragen uit de hoek van de directie, die zich deze week ook meester heeft weten te maken van onze wekelijkse strip! Hoewel BN een plaats in deze aflevering claimde voor een nieuw stukje van zijn hand, vrees ik dat de haast waarmee deze gele vellen onder de stencilmachine worden gewerkt, zijn plannen op noodlottige wijze doorkruist. Misschien is dat ook wel wijs beleid van deze redacteur der gele vellen:

CN

[Geen titel]

R.A. Cornets de Groot

Lodewijk Makeblijde College

Informatief Bulletin, maart '74

Hier is dan eindelijk het lang verbeide *Jamin*-nummer, ijskoud en dubbeldik. Er staat dan ook veel in. Echt gevoelig geschreven. En zo verheven. Niet zonder humor toch. Dus ijzersterk. Aktueel. Daar staan de namen van de journalisten die het *IB* bijeen wist te krijgen borg voor. HO bv. Niet de eerste de beste. Hoewel. VS, om eens een collega te noemen. BN - en wat die schrijft is nog maar een schijntje van wat we in de toekomst tegemoet kunnen zien. Zelfs de jongste stroming in de Nederlandse literatuur - die van de Nieuwe Lulligheid - is tot onze stilistici doorgedrongen. Pakkende koppen als 'Hoe zit dat nu eigenlijk' en 'Staat vragen vrij' zijn van de lucht niet af. Dat herinnert me eraan dat ik nog een paar raadsels voor Wester heb.

1. Deze is van Harry Mulisch: Als je een kist hebt, en die zit werkelijk helemaal vol met postzegels, zodat er niet ééntje meer bij kan, kan er dan toch niet nog ééntje bij? [1](#)

2. Deze is van mij: Als een vliegtuig dusdanig bevracht is, dat hij neerstorten zou als je het gewicht met één gram vermeerderde; en als dan blijkt dat een vlieg als blinde passagier meereisde, terwijl hij vrij rondvloog in de ruimte van het vliegtuig, zou het dan neerstorten, wanneer de vlieg (van één gram) zich ergens neerzette?

Maar ik had het over BN. U vindt in de door hem verstrekte informatie een

Rijksscholenreglement. Dit zal de fractie benutten bij haar besprekingen om tot een instructie voor onze school te komen. *De procedure om tot zo'n instructie te komen staat in de mededelingen van de fractie, die u in deze aflevering wel ergens zult aantreffen.*

Zo, die zit. Die weet pas van ons gezond. Die zwijgt voorlopig niet meer, BN. Wat treffen we verder nog aan? Een stapel bijlagen van BN.

Een persoonlijk schrijven van Van Lieshout.

De rubriek *Officieel en officieus*.

De cartoon.

Iets moois van Lucien - een verslag van een bestuursvergadering. Dat is nooit weg, zeg ik maar. En het is even beminnelijk van stijl als de auteur van karakter, en dat is dan dubbel meegenomen.

Misschien is het ook nog aardig te weten wat er niet in deze gele vellen staat:

Geen hatelijkheden van WO

geen loempiarecept van Thio

en geen *IB*-essay van

CN

NOOT

1. Harry Mulisch, *De verteller*, p. 14, 32. 🌱

[Geen titel]

R.A. Cornets de Groot

Lodewijk Makeblijde College

Informatief Bulletin, maart '74

NB Wij hebben bewust de schrijffouten laten staan. Moet dat nou Nederlnads geven? Ba. 1

NOOT

1. Toegevoegd aan een artikel van collega-leraar Nederlands Frans van der Horst (HO), die een spelfout van een ander signaleert in een zin waarin hij zelf 'wordt verandert' schrijft. 🟢

[Geen titel]

R.A. Cornets de Groot

Lodewijk Makebljide College

Informatief Bulletin, maart '74, tweede helft

Dit nummer opent, terecht naar mijn smaak, met een recept van Emma, die zich na de aanmaning in mijn vorige niet onbetuigd heeft gelaten. Verder: boeiend nieuws van conrector Streng, de rubrieken van conrector Van Lieshout, een paar mededelingen van belang voor sommigen onzer, en die hier direct onder volgen: 1

NOOT

1. Enkele zakelijke mededelingen volgen. Het daaropvolgende recept van Emma voor 'Euro-Aziatische kip' besluit met de woorden: 'Mocht de smaak u ten dele tegenvallen, denkt u dan maar aan één van die befaamde uitspraken van CN, nl. 'Aziaten zijn onbetrouwbaar'. 🍌

Een interessant *IB*-essay!

R.A. Cornets de Groot

Lodewijk Makeblijde College

Informatief Bulletin, maart '74

Leerlingen van 5 atheneum hebben enige tijd geleden iets bijzonders kunnen beleven. Ze kregen toen een proefwerk, waarbij ze hun leerboek als naslagwerk moesten gebruiken - uiteraard nadat ze de tijd hadden gekregen zich de tot dit werk bestemde stof tot geestelijk eigendom te maken. De opdracht bestond eruit, gedichten die in willekeurige volgorde gegeven waren, naar de tijd van ontstaan te rangschikken. Stijlkenmerken, trefwoorden, taalgebruik, literaire programmapunten, etc. maken zo'n opdracht uitvoerbaar, zeker met de leerstof en andere spiekmiddelen bij de hand.

Iedereen voelt wel: hier is een streng wetenschappelijk onderwerp aan de orde. Maar was het dat nog maar alleen! Het is bovendien een bij uitstek esthetisch onderwerp, en het is derhalve mogelijk en oirbaar de opdracht met niets ontziende ernst te lijf te gaan. En daarom geschiedde deze proefneming ook. Met een waakzaam en hoopvol oog op de pupillen, die ik dít wil leren: dat een leerboek, een spiekblaadje, alleen bestaat, voor zover de adept er profijt van weet te trekken.

Wanneer de niet-wetende zich in zijn gevoelens niet bedotten laat en zich van de onwetende in intellectueel opzicht gunstig onderscheidt, glimlachen de muzen.

Ieder wetenschappelijk onderwerp is een esthetisch onderwerp. Daarom zijn wetenschappelijke ontdekkingen altijd emotionele ontdekkingen. De emotie geeft dus ook de juiste maatstaf voor het wetenschappelijk oordeel. Het heureka-moment van de wetenschappelijke ontdekking vertoont een structuur die zeer verwant is aan die van de mop, zegt MacLuhan. Men hoeft helemaal niet naar Syracuse om dat te ondervinden. Het is voldoende op school naar leerlingen te luisteren die napraten over een 'leuke' som.

Maar terug! Onze opdracht voedt een denken (en niet een weten!) dat samenhangen vinden moet. Het heeft geen zin één gedicht onder de loep te nemen: men moet vergelijken: A met B, B met C. etc. Men begint niet met feiten, maar met de emotie. Het is waar dat deze aanpak de leerlingen niet reduceert tot testbare individuen: ze hoeven immers niet (zoveel) te weten, en misschien wil ik ze niets 'leren'.

Ze hoeven alleen maar te kiezen, - hier waarschijnlijk motiefloos kiezen, wat nog iets anders is dan ongemotiveerde keuzen maken. Het ware motief ligt immers niet in de vrees voor een beroerd cijfer of in de waarde van onze papieren, maar in de psychische energie die ten koste wordt gelegd aan de situatie waarin men alleen is, met een gedicht, een som, een staatkundig probleem: zichzelf. Denken in deze vorm is een persoonlijke daad, een prestatie van heel de persoonlijkheid en niet van alleen maar het hoofd. Ik geloof niet dat een persoonlijkheid de groepsnorm aanvaarden moet, dat hij toe moet geven aan wat sociaal wenselijk is: hoge cijfers, een grote smoel, een ruim geweten. Wijsheid komt niet tot uiting in een karakter dat door de financiën wordt bepaald. Ze komt tot uiting in de kunst vooroordelen op te geven. Neem bv. het meisje X.

Na lang aftasten van mogelijkheden, besluit ze dat gedicht A aan het begin van de reeks moet staan. Ze geeft daartoe ook allerlei redenen op, en als die argumenten juist zouden zijn, zou haar conclusie $A=1$ óók juist zijn. Maar intussen is al doende haar denken in beweging gekomen, en nu blijkt haar dat haar eerste gedachte niet juist was; niet te rijmen met haar groeiend inzicht. Haar denkend handelen, of handelend denken is een ervaring, en dat is: iets

anders dan een gedachtegang. Een ervaring brengt een mens op een keerpunt. Zo werd het werk van het meisje X een bekering. Zij is aan het eind van haar werk *een ander* dan aan het begin. Zij maakte precies die fouten, die ze maken moest, om op het goede spoor te komen. Ze voldeed dan ook aan de opdracht: zoeken, opnieuw beginnen, herstructureren, anders accentueren, zichzelf corrigeren, tot het niet anders meer kon, of het gedicht kwam op de derde plaats, hetgeen juist was.

Het wil mij voorkomen, dat deze werkwijze er een is, die ook en vooral in de exacte vakken aan de orde van de dag is. Dezelfde problemen, dezelfde wegen, dezelfde vragen, dezelfde simpele aandacht van een onbevangen mens voor de waarheid. Maar laten we het werk van Y bezien, een jongen. Hier is iemand aan het werk geweest, die zijn eerste indruk als de juiste hypothese behandelt. Gedicht D=1 besluit hij, na daarvoor een paar redelijke argumenten te hebben gevonden - want hij had ze... gezocht. Naarmate hij meer en meer door het eigen denken in het nauw werd gedreven, bleek hij bereid zijn onjuiste indruk met groter klem te verdedigen. Bewijsmateriaal van bijkomstige aard, opgeblazen tot hoofdzaak; valse bewijzen, ter versterking van de hypothese tot een massief vooroordeel. Schijnargumenten: het hoofd huichelt voor het geweten - misschien niet eens bewust, en nauwelijks kwalijk, als u het mij vraagt. Want niets misleidt ons zo zeer als zelfingenomenheid. En niets verlamt zozeer de flexibiliteit van ons combinatievermogen dan dit zich blindstaren op details die een visie moeten rechtvaardigen. De in het oog lopende kenmerken die aan D de 2e plaats toewijzen ontgingen hem, en hij zit nu dus al voor op zijn minst twee gedichten fout. Geen bekering lus, en dus ook geen ervaring: diep zinkt de leerling in het absurde weg, zo hij zijn axioma's al te ijverig dient.

'Maar dat is uw schuld', zei er één. Inderdaad. En daarom is het vooral de schuld van wie de aanwijzing die de stof geeft, niet volgt. 'Ik heb geen gevoel voor poëzie' zei een ander.

Precies. Wat moet men op school, zonder gevoel, met zijn verstand?

Leerling Z gaf een voortreffelijke duiding van gedicht C. Toch blijkt hij niet in staat in het leerboek de periode te vinden, waarin dit gedicht thuis hoort. Zijn feitenkennis schiet te kort. Dit is niet erg. Een hoopgevende 3 is meer dan een hopeloze 8. Het is niet echt nodig iets te weten. Het is nodig zich voor de gevolgen van onwetendheid te behoeden. De muzen glimlachen hier niet, misschien, - maar ze schenken troost. De duiding van het gedicht was voortreffelijk, zei ik, Z is al haast geen leerling meer - praktisch een gelijke van zijn meester in dat opzicht - al is het waar dat de laatste desgewenst nog altijd een miljoen lichtjaren tussen hem en zijn adept kan plaatsen.

De opdracht werd algemeen als leuk en interessant ervaren, omdat de oplossing snel en duidelijk had kunnen volgen op een verwarrende, veel aandacht vergende propositie. En inderdaad. De psychische energie van deze leerlingen bereidde zich voor op een lange weg. Maar die weg bleek zoveel inspanning niet te vragen. Die frustratie van zielsvermogens is 'leuk'. En omdat die ontspanning voor X groter is dan voor Y of Z is de waardering voor X ook het grootst.

Het verband tussen het wetenschappelijke en het esthetische ligt in de gewaarwording van het amusante zelf. Pas daardoor konden deze leerlingen van 5 atheneum ook 'iets bijzonders' beleven. En pas daardoor kon de emotie de maatstaf geven voor het oordeel over het werk.

[Geen titel]

R.A. Cornets de Groot

Lodewijk Makeblijde College

Informatief Bulletin, april '74

Wij hebben hier het paasnummer voor ons liggen, dat in tegenstelling met andere, aan de magere kant is. Men weet het: men is jong en men wil wel es wat anders, maar daar zijn de schoolonderzoekers, en die hebben het naar het zich laat aanzien, druk. Uw redacteur heeft er zich dan ook toe beperkt alleen die kopij op te nemen, die u noodzakelijk zult moeten lezen om bij de tijd te zijn. Geen flauwe kul deze keer, zelfs geen cartoon, alleen maar de barre realiteit. Opgestapeld in de rubriek *Officieel en officieus*. Daarbij: een overdruk uit een krant van onze examenprofeet, ondergetekende door de heer Hertogs in handen gespeeld. Al met al dus geen aflevering van het *IB* om achteloos in de prullebak te werpen, onder aanvoering van het voorwendsel: 'Het is immers vakantie?'

Prettige dagen, vrolijk Paasfeest dus. En maak er iets moois van. En sterkte met de bemoedigende woorden hieronder!

CN

Men moet niet alles slikken
(*Dr. R. H. Drost, Utrecht '71*)

Het bewijs dat iets niet kan, bewijst niet dat iets niet kan
(*Dr. ir. P.Th. van Emmerik, Twente '73*)

De verkoop van kruidenierspils zou met sprongen omhoog gaan indien de structuur van de schuimkraag verbeterd werd
(*Dr. J. Greeve, Amsterdam, VU, '72*)

De platvis leert ons dat een al te grote grondigheid leidt tot vervlakking
(*Dr. S.J. de Groot, Utrecht '71*)

Balen

R.A. Cornets de Groot

Lodewijk Makeblijde College

Informatief Bulletin, april '74

Dit nummer is zo goed dat een redactionele begeleiding vooraf eigenlijk volstrekt overbodig is. De bijdragen komen uit de directieket, en er is iets moois bij van Robin. Gebrek aan tijd verhinderde onze cartoonist - hij was bij Arnhem en het schooltoneel betrokken - zijn plicht te vervullen. Als compensatie bied ik u dan maar een collectief poëem aan, aan tafel tijdens de lunchpauze ontstaan op initiatief van Hertoghs, die daarmee een collectief gevoelen onder woorden bracht, dat altijd in deze tijd schijnt te moeten geboren worden.

Overigens moet het m.i. wel aan Robin worden opgedragen, die er met de dag saggarijner uit gaat zien in tegenstelling tot onze vrolijke Frans (een lichtzinnig tiep), die trouwens een slagzin bedacht voor de verkiezing van de nieuwe fractieleden: 'Leo, Hans, Jan en Gerard moeten in de fractie'. Maar nu dan het poëem:

Balen

Ik baal
jij baalt, etc.
Ik heb gebaald, etc.
Ik baalde, etc.
Ik had gebaald, etc.
Ik zal balen, etc.
Ik zou balen, etc.
Ik zal gebaald hebben, etc.
Ik zou gebaald hebben, etc.
Baal ik? etc.

de baal
het balen
de baling
de baalsheid
de baalachtigheid
de balingachtigheid

de baalheid
de baligheid
de balerigheid

het balige
het gebaal
het balingse
het baalse
het baalachtige

het balingachtige

Baalachtend,

CN

[Geen titel]

R.A. Cornets de Groot

Lodewijk Makeblijde College

Informatief Bulletin, [geen datum, april/mei '74]

Informatief Bulletin

WAARIN de fractie een terugblik geeft en een blik in de toekomst werpt: zoals een fractie trouwens ook behoort te doen. Vandaar dat er twee blijven zitten. Met de vernieuwde mogen we zeker zo blij zijn als met de oude. Weshalve Robin zijn opgewektheid tegenwoordig niet onder stoelen of banken steekt.

Waarin HS twee bestuursvergaderingen verslaat in haar machtig interessante betoogstijl. 1 Slaat u dus geen letter over van dit fraais, u dient er ten slotte een menselijk belang mee, al is het maar het uwe.

Waarin GA zijn hart lucht over het toneelwezen en een stuk veroorzaakt heeft, waarin hij intengendeel het eigen belang terzijde stelt. Toch die verslagen lezen, Jan!

Waarin Verstappen iets moois uitlegt, wsch. tevergeefs, als men het mij vraagt - dus vraagt u het mij maar liever niet - want sinds wanneer legt men kunst eigenlijk uit?

Waarin de vlaggestok op passende wijze gehuldigd wordt.

En waarin Bos in een allerfraaist handschrift, dat navolging verdient, behartigenswaardige zaken aan de orde stelt.

CN

NOOT

1. Een terugkerende formulering in Cornets de Groot's werk; zie [Wynia, verdediger van zuiver ras](#) en [Intieme optiek](#), p. 23. 🌱

[Geen titel]

R.A. Cornets de Groot

Lodewijk Makeblijde College

Informatief Bulletin, [geen datum, mei/juni '74]

Met dit nummer zitten we volop in de ambiguïteit van het woord. Iedereen weet dat het woord *Freiheit* anders klinkt in de DDR dan in de Bondsrepubliek - een beetje maar, maar toch verwarrend genoeg. Zo is er verschil tussen democratie, en demokraatsie, tussen macht en macht en slavernij en slavernij.

Het *IB*, blad van het uiterste midden, brengt de uitersten bij een, al schept dat in de regel weinig klaarheid. Dat is ook het aardige van het *IB*, dat zich ervan bewust is, dat het woord eigenlijk helemaal niks betekent. [1](#) Pollens, pardon reeds. [2](#) Het is in ieder geval nooit iets als een wiskundig symbool, al maakt het *IB* wel eens, zonder dat daarvoor aparte letters bestaan, gebruik van een hyperbool als 'het toneelwezen' (zie de *Open brief aan Jan (VS)*) [3](#) of 'de rode vellen' - toch wel erg een vlo die een ooi op de rug draagt, dit laatste, gezien de politieke betrokkenheid der redacteurs. Of ben ik kleurenblind?

In dit nummer officiële en officieuze van het Directoire.

Een vrolijke cartoon van uw vriend Kees.

Een open brief van GA aan VS.

En uiteraard ons gebruikelijk *IB*-essay over een literair vraagstuk, ditmaal geproduceerd door uw rooie rakker

CN

NOTEN

1. Vergelijk 'Wie Lucebert met enige aandacht volgt, begint te vermoeden, dat een woord inderdaad totaal niets betekent (...). Betekenis betekent *niets* in een gedicht: de poëtische middelen zijn alles.' In: [Lichamelijke taal](#), p. 158/9. 🟢
2. Kreten uit de *Barend Servet Show* van Wim T. Schippers. 🟢
3. Het gaat om verwijzingen naar een reactie van GA op de opvoering van een toneelstuk onder regie van VS. GA's reactie besluit met de oproep eerst een borrel te nemen, die door CN in een naschrift als volgt wordt beantwoord: 'Ja Jan, die borrel bied ik je aan. Op de indruk dat de dood niet echt een macht is, gezien het feit dat hij altijd anderen treft: slachtoffers van een complot van medici, lijkbezorgers en andere desperado's'. 🟢

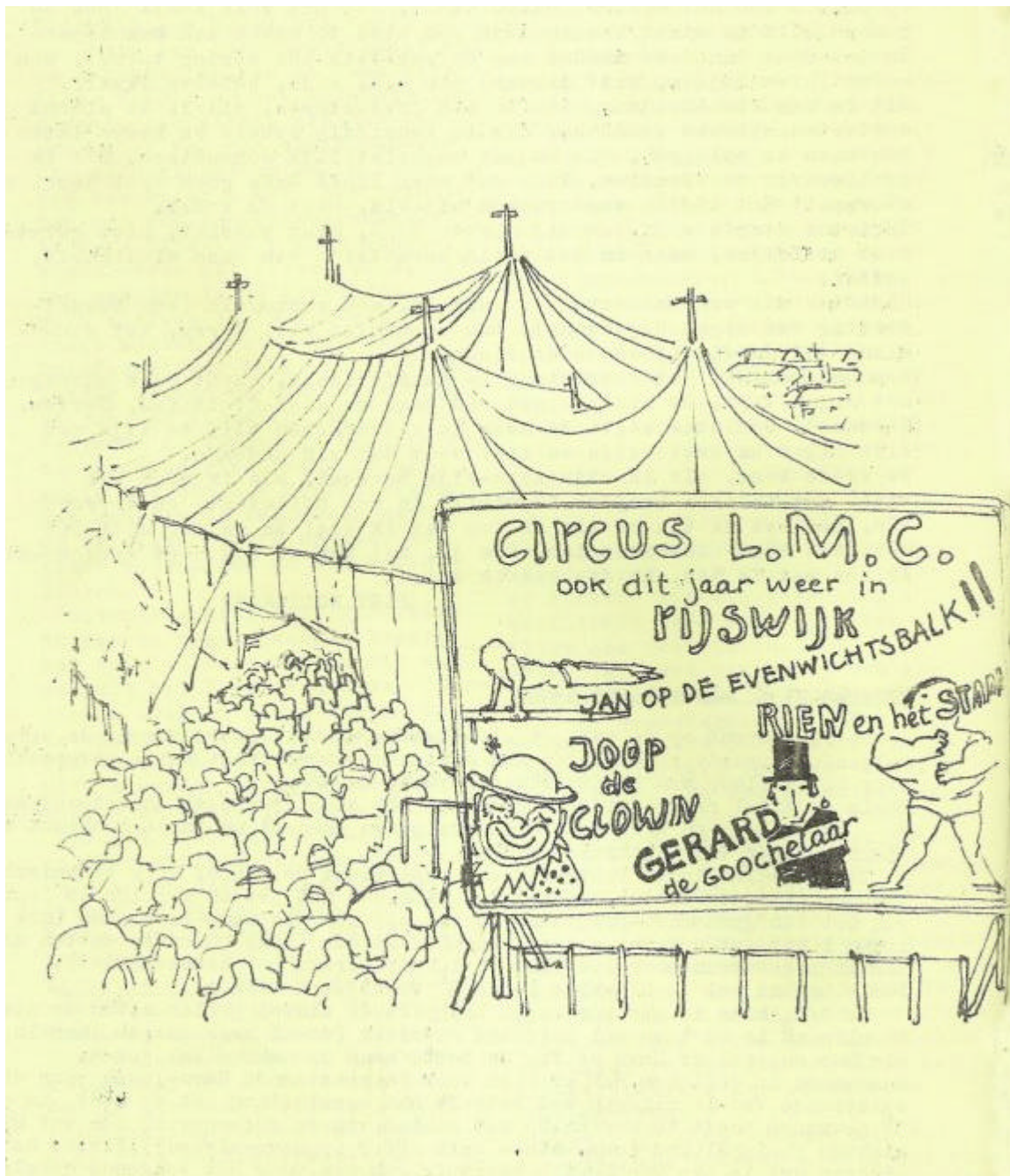
[Geen titel]

R.A. Cornets de Groot

Lodewijk Makeblijde College

Informatief Bulletin, laatste nummer van het cursusjaar '74-'75

Laatste nummer van het cursusjaar '74-'75 [1](#)

Tekening door Cornets de Groot in het laatste nummer van de vijfde jaargang.

En bovendien het laatste nummer, dat door CN geredigeerd wordt. Pardon, mede door CN, want de oprichter van het blad, CR, blijft natuurlijk.

Volgend jaar krijgt hij de steun van Joke (DA), en de gele vellen de kans om verder uit te groeien. Want al sta ik er betrekkelijk buiten: die groei is er en zij is te danken aan een kring van trouwe medewerkers, die het *IB* in de loop van dit jaar kreeg, en die ik niet dankbaar genoeg kan zijn.

Neem het 'officieel-officieuze' gedeelte, dat gecompeteerd werd door hartstochtelijke bijdragen van Lucien (JK), Cobie (HS) & BN (Robin). Soms kwamen we er mee in 'Het Bestuur', dat dan vragen begon te stellen over 'de bittere stukken' - vaak echt aan de bittertafel ontstaan.

En neem het 'officieus-onofficiële': de cartoons van uw vriend Kees (SR), die zich in dit nummer zelfs ontpopt als een dichter van concrete poëzie! Van dit soort poëzie kan het *IB* niet bol genoeg staan, en dat herinnert me er aan dat we over nog zo'n dichter beschikken: Robin: dol op cijfers, vijven en zessen. Ongenoemd mag ook Emma (TO) niet blijven, wier culinaire feuilleton door de vakantie werd onderbroken, en niet meer voortgezet: zeer tot mijn verdriet. Er is veel verborgen talent onder de collega's en het *IB* zou hun podium moeten zijn, niet hun korenmaat. Toch ben ik met het *IB* wel degelijk heel gelukkig geweest, en ik zeg iedereen die het zijne of hare heeft bijgedragen dank. Met hun medewerking volgend jaar zal Joke het stellig wel rooien - wellicht krijgt ze het er drukker door dan ik.

In dit nummer:

mededelingen uit de directiekeet.

Een afscheidslater van Kees

Een tegenenquête van de feestcommissie

Feiten en cijfers, door BN

Een reisgids van Leo Bakker voor trips in Frankrijk.

Want de vakantie staat voor de deur, en daarmee het trieste genoeg van op reis te moeten gaan: daarheen waar geen mens je verwacht. Dat het maar gauw voorbij mag zijn. Dat we elkaar maar gauw mogen ontmoeten, desnoods in het buitenland.

CN

NOOT

1. Dit moet zijn: '73-'74. ▲